

[Baadsgaard]

er enig i regeringen om den holdning, man skal indtage til dette forslag. Jeg har i et udklip fra Information den 23. maj 1990 læst en udtalelse af udenrigsministeren, som er faldet i forbindelse med debat om minimumsbestemmelser på arbejdsmarkedet. Udenrigsministeren siger:

»Selv om jeg jo ved, at det støder på modstand i denne forsamling« – det var en forsamling af arbejdsgivere – »så går jeg nu ind for den sociale dimension. Der er ingen tvivl om, at disse minimumsregler for arbejdsvilkårene er en nødvendig forudsætning for den fortsatte europæiske integration og en fordel for Danmark, som er langt fremme. Tag den til jer, se positivt på den.«

Så er det, jeg spørger: Er boligministeren og arbejdsministeren enige med udenrigsministeren i denne sag? Der er noget, der kunne tyde på det modsatte. Boligministeren har åbenbart valgt at lytte mere til Arbejdsgiverforeningen end til udenrigsministeren. I øvrigt er det uforståeligt, at Dansk Arbejdsgiverforening ikke kan se, at det er i danske virksomheders interesse, at man ikke bliver udsat for social dumping ved, at udenlandske virksomheder i fremtiden vil kunne give tilbud på andre vilkår, end danske virksomheder vil kunne.

Jeg synes derfor, at boligministeren skylder Folketinget en fornuftig forklaring på, hvorfor man afviser at tilvejebringe klare regler på dette område. Det ville være til gavn for danske lønmodtagere, hvis vi fik disse regler, og det ville være til gavn for danske virksomheder. Derfor skal jeg endnu en gang opfordre ministeren til at besinde sig og følge opfordringen fra udvalgsflertallet.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg var meget enig med den socialdemokratiske ordfører, som jeg synes havde mange rigtige betragtninger, som fuldstændig dækker SF's holdning til disse spørgsmål.

Det er en sag, vi har haft drøftet mange gange både i Folketingets Markedsudvalg og i folketingssalen, og det resultat, der endelig er kommet ud af det, er på alle måder utilfredsstillende.

Der er tale om en henstilling til kommunerne om at følge det såkaldte 66-cirkulære, der var beregnet til statslige virksomheder.

Nu er arbejdsministeren her jo ikke, det var måske ham, der burde have besvaret spørgsmå-

let. Men boligministeren repræsenterer jo også regeringen, og jeg vil gerne vide, om boligministeren egentlig kan oplyse, hvor stor betydning 66-cirkulæret har haft i staten. Som det fremgik under behandlingen i Markedsudvalget og af nogle af de svar, vi fik, viste det sig jo, at cirkulæret ikke havde haft voldsom stor betydning, og under alle omstændigheder er den henstilling til kommunerne, der er tale om her, et så svagt forsøg på at sikre danske overenskomster, at man i realiteten ikke sikrer noget som helst. Det fremgår også meget klart af et af de svar, vi har fået i Boligudvalget under behandlingen af L 136, at der overhovedet ikke er repressalier, hvis en kommune ikke følger henstillingen.

Jeg vil godt gentage hr. Baadsgaards spørgsmål: Hvad med de koncessionerede selskaber? De er også med i EF-direktivet, men det er overordentlig uklart, om de også er omfattet af denne henstilling, der i forvejen er for svag.

Endelig til sidst en kort bemærkning om den meget brede bemyndigelse, der ligger i lovforslaget. Vi var også inde på det under førstebehandlingen, og jeg vil godt nævne det igen. Jeg synes ærlig talt, det er et problem, og vi ser både her og andre steder, at man i stadig større omfang går over til at give regeringen, ministrene, brede, generelle bemyndigelser på baggrund af EF-vedtagelser. Man siger så altid, at disse EF-vedtagelser er jo godkendt i Folketingets Markedsudvalg. Ja, det er de godt nok, men mig bekendt har en vedtagelse i Folketingets Markedsudvalg endnu ikke erstattet de almindelige tre folketingsbehandlinger, og i mange tilfælde er der tale om meget vigtige ting, der bliver gennemført i de tekniske gennemførelsesdirektiver. Vi så det sidst i spørgsmålet om asbestproblemerne.

Derfor synes jeg, at man på et tidspunkt burde tage op, om det er rimeligt at give disse meget brede bemyndigelser til ministeren, som L 136 giver udtryk for. Og det er også en af grunnerne til, at vi vil stemme imod lovforslaget ved tredjebehandlingen.

Lizzie Lichtenberg (KF):

Ved førstebehandlingen tilkendegav Det Konservative Folkeparti, at vi kunne stemme for dette lovforslag. Det kan vi også ved anden- og tredjebehandlingen, men jeg vil dog gerne bemærke, at vi helt kan tilslutte os, at boligministeren ikke vil gribe ind med lovgivning ved-